

SPROSTOWANIA**Sprostowanie do komunikatu opublikowanego w Dzienniku Urzędowym w sprawie T-302/22**

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej C 276 z dnia 18 lipca 2022 r.)

(2023/C 261/66)

Komunikat w Dz.U. w sprawie T-302/22, Vinokurov/Rada otrzymuje brzmienie:

Skarga wniesiona w dniu 23 maja 2022 r. – Vinokurov/Rada

(Sprawa T-302/22)

(2022/C 276/21)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Alexander Semenovich Vinokurov (Moskwa, Rosja) (przedstawiciele: É. Épron, i J. Choucroun, avocats)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie niniejszej skargi o stwierdzenie nieważności za dopuszczalną i zasadną;
- częściowe stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2022/397 z dnia 9 marca 2022 r. zmieniającej decyzję 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi ⁽¹⁾ w zakresie, w jakim dotyczy ona Alexandra Vinokurova;
- częściowe stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2022/396 z dnia 9 marca 2022 r. wykonującego rozporządzenie (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających ⁽²⁾ w zakresie, w jakim dotyczy ono Alexandra Vinokurova;
- obciążenie Rady Unii Europejskiej całością kosztów postępowania;
- zastrzeżenie na rzecz skarżącego wszystkich należnych mu praw, środków i działań.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący braku uzasadnionych w sposób wystarczająco precyzyjny i konkretny motywów na poparcie aktu niekorzystnego. Na poparcie tego zarzutu skarżący podnosi w szczególności, że motywy Rady odnoszą się do sektorów działalności, podczas gdy kryteria, o których mowa w decyzji Rady (WPZiB) 2022/397 odnoszą się wyłącznie do określonych osób. Skarżący wskazuje także na brak precyzji kryterium dotyczącego zapewniania istotnego źródła dochodów i na okoliczność, że sformułowanie motywów nie odpowiada żadnemu istotnemu kryterium wskazanemu przez Radę. Wreszcie skarżący utrzymuje, że motyw dotyczący popierania lub wdrażania działań lub polityk różni się od właściwego kryterium, jakim jest wspieranie „materialnie lub finansowo” rządu Federacji Rosyjskiej.
2. Zarzut drugi dotyczący oczywistego błędu w ocenie, jakiego Rada miała się dopuścić w odniesieniu do istotnych zastosowanych przez nią kryteriów, a mianowicie między innymi wsparcia materialnego lub finansowego decydentów rosyjskich, uzyskiwania korzyści od rządu Federacji Rosyjskiej lub zapewnianiu temu rządowi istotnego źródła dochodów.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności z tego względu, że rozszerzenie kryteriów umieszczenia w wykazie pozwala obecnie na nakładanie sankcji na osoby niezwiązane z sytuacją w Ukrainie. Mowa jest bowiem o tym, że Rada bierze pod uwagę zapewnianie przez określone sektory działalności istotnych źródeł dochodów, lecz nie bierze się pod uwagę ani udziału w rynku, jaki skarżący ma w tych sektorach, ani udziału kapitałowego skarżącego w wymienionych przedsiębiorstwach.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia prawa skarżącego do obrony i do skutecznej ochrony sądowej.

-
- (¹) Decyzja Rady (WPZiB) 2022/397 z dnia 9 marca 2022 r. zmieniająca decyzję 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi (Dz.U. 2022, L 80, s. 31).
 - (²) Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2022/396 z dnia 9 marca 2022 r. wykonujące rozporządzenie (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających (Dz.U. 2022, L 80, s. 1).
-